

Κύπρος Εάλω - 20 Ιουλίου 1974 - Του π. Ραφαήλ Μισιαούλη

/ [Γνώμες](#)



Συμπληρώνονται εφέτος, 50 χρόνια, μισός αιώνας, από εκείνη την θλιβερή ημέρα της 20ης Ιουλίου 1974, που άφησε το στίγμα της στις ψυχές όλων των ανθρώπων και σημάδεψε για πάντα με το πιο χειρότερο τρόπο την ιστορία του μικρού μας νησιού, της νήσου των Αγίων.

- Του π. Ραφαήλ Μισιαούλη, Αρχιδιακόνου Μητροπόλεως Ταμασού και Ορεινής

20 Ιουλίου 1974 και ώρα 5.30 μ.μ. η Κύπρος Εάλω. Τα τουρκικά αεροπλάνα βομβαρδίζουν ανελέητα ενώ, ακριβώς απέναντι σε απόσταση 2-3 μιλίων, άλλα μεταγωγικά αεροπλάνα ρίχνουν συνεχώς αλεξιπτωτιστές στις παρυφές της νότιας πλευράς του Πενταδακτύλου. Οι κάτοικοι βρέθηκαν στο έλεος των εισβολέων. Άοπλοι πολίτες δολοφονήθηκαν, γυναίκες βιάστηκαν και αιχμάλωτοι στρατιώτες

εκτελέστηκαν. Ο κατακτητής πάτησε τα ιερά χώματα της Κύπρου και σκόρπισε τον πόνο και τον θάνατο σε τόσους ανθρώπους. 162.000 Ελληνοκύπριοι εκτοπίστηκαν και έγιναν πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα.

Οι κατεχόμενοι ναοί μας μένουν βουβοί και αλειτούργητοι, οι τάφοι των προγόνων μας βεβηλώνονται, η κατεχόμενη γη μας κατακλύζεται από έποικους και οι θυσίες των ηρώων μας παραμένουν αδικαίωτες. Η πιο τραγική πτυχή της τραγωδίας του 1974 είναι οι εκατοντάδες αγνοούμενοι. Χαροκαμένες μάνες ζουν διαρκώς με τα αναπάντητα ερωτήματα για την τύχη των δικών τους ανθρώπων, πολλές εκ των οποίων απεβίωσαν με τον πόνο αυτό. 49 χρόνια τώρα βασανίζονται οι ψυχές τόσων ανθρώπων, που συνεχίζουν να ανεβαίνουν τον προσωπικό τους Γολγοθά χωρίς να παίρνουν τις απαντήσεις που ζητούν για την τύχη των αγαπημένων τους και χωρίς να έχουν τη δυνατότητα να τους απευθύνουν τον ύστατο χαιρετισμό, σύμφωνα με την πίστη και τις παραδόσεις μας.

Οι ηρωικοί νεκροί και αγνοούμενοι που ρίχθηκαν στις μάχες του 1974, ανταποκρίθηκαν με αυτοθυσία στο καθήκον, και προσπάθησαν να αποκρούσουν τις επιθέσεις του τουρκικού στρατού. Άνθρωποι απλοί, ανιδιοτελείς και ευσυνείδητοι σε κάθε τους πράξη, οι οποίοι καταξιώθηκαν και καταγράφηκαν στην ιστορία για την αξιοπρέπεια που επέδειξαν στη ζωή και πολύ περισσότερο στον θάνατο!

Ένα μακρύς κατάλογος ονομάτων, νέων κυρίως παλληκαριών, γεμάτων όνειρα και προσδοκίες, που την κρίσιμη ώρα, έδωσαν το άπαν των δυνάμεών τους και κατέθεσαν την ψυχή τους, υπερασπιζόμενοι αξίες και ιδανικά πανανθρώπινα. Το σημαντικότερο είναι πως έγραψαν μοναδικές σελίδες ηρωισμού.

Οι ήρωές μας αποτελούν πρότυπα ήθους, φιλοπατρίας και γενναιότητας, που τόσο πολύ έχουμε ανάγκη, στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε, όπου συνηθίσαμε την τουρκική σημαία στον Πενταδάκτυλο και παραμένουμε ανενόχλητοι, σήμερα που το οδόφραγμα νομίζουμε πως είναι ένα κάγκελο που θα ανοίξουμε για να περάσουμε σε ένα δρόμο, σήμερα που οι νεότερες γενεές, δεν δίνουν την ανάλογη σοβαρότητα για την συγκεκριμένη πτυχή του μείζονος προβλήματος της Κύπρου, της Κατοχής δηλαδή.

Από την τραγωδία του 1974 οφείλουμε να αντλούμε διδάγματα, τα οποία να κατευθύνουν και τις σκέψεις και τις πράξεις μας. Είναι επιτακτική ανάγκη να πορευθούμε ενωμένοι, προκειμένου να οδηγήσουμε τον τόπο μας μπροστά. Έχουμε υποχρέωση να εργαστούμε υπεύθυνα και ενωμένοι, ώστε να παραδώσουμε στις νεότερες γενεές μια ελεύθερη και επανενωμένη πατρίδα, ειρηνική και ευημερούσα. Μια πατρίδα όπως την οραματίστηκαν όσοι έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία και τη δημοκρατία.

Είναι ιερό καθήκον και χρέος όλων μας, να κρατούμε ζωντανή τη μνήμη των θυσιών και των αγώνων τους και να αποδίδουμε τη δέουσα τιμή σε όσους αγωνίστηκαν ή και έπεσαν ηρωικά, υπηρετώντας την πατρίδα, εκείνη την κρίσιμη ώρα.

Είναι ιερό καθήκον και χρέος μας να ενδιαφερόμαστε για τα κατεχόμενα χωριά μας και να μελετούμε την ιστορία του τόπου μας, γιατί όπως είπε και ο Ζήνων ο Θεσσαλός «λαός που ξεχνά την ιστορία του, δεν έχει μέλλον». Είναι ιερό καθήκον και χρέος μας να αγωνιζόμαστε για την πλήρη δικαίωση της πατρίδος μας.

Προσευχόμαστε σήμερα στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, όπως στις δύσκολες ημέρες που έπονται, να φανεί ίλεως επί τις αμαρτίες μας και να φωτίζει το δρόμο μας και τη συναίσθηση του χρέους και της αποστολής μας. Αυτή είναι η ιστορική μας ευθύνη, έναντι στις απελθούσες και κυρίως στις επερχόμενες γενεές των Ελλήνων της Κύπρου. Γενεές, την επιβίωση των οποίων στο τόπο των πατέρων τους, οφείλουμε και μπορούμε να διασφαλίσουμε.

Ας γίνει η θυσία όλων των ηρώων της Κύπρου μας, φάρος για να συνεχίσουμε τους αγώνες τους.